

Beethoven: Partita op. 103, Rondo WoO 25, Symfoni nr. 7 for blåseroktett
Oslo Kammerakademi
LAWO LWC 1036
(omtale lagt ut på nettet 2.10.2012)

av Kjell Moe

Herlig og forfriskende

Om ikke annet bør du sikre deg denne innspillingen for kuriositetens skyld. Men alt det andre vi kan si om denne innspillingen er desto langt viktigere grunner for at denne CD'en ikke bør gå deg forbi.

For det første er det **Oslo Kammerakademi**s første CD-utgivelse. Det er et blåserensemble som ledes av **Oslo-filharmoni**ens førsteoboist **Daniel Strunck**. Men for det andre, og dette er det viktigste, dette er en knakandes god innspilling!

De fleste vil nok foretrekke Beethovens symfonier for det symfoniorkesteret de er skrevet for. Og det bør de nok fortsatt holde fast ved. Men å få en av symfoniene i en versjon som dette, for blåseroktett, er forfriskende og rett og slett fornyende. Det får deg til å se verket på en ny måte.

I tillegg er selve innspillingen forsterket med kontrabass og pauker. Men det er selve gnisten i blåserne som gjør denne versjonen. Vi forstår derfor ganske fort at i musikken gjelder som alt annet først og fremst innhold og ikke form. Det er ikke orkesterets størrelse som gjør Beethovens musikk monumental, det er selve musikken!

Ensemblet kaster med dette lys over en konsertform som var svært vanlig på Beethovens tid, nemlig Harmoni-musikk. Fordi store symfoniorkestere ikke var å oppdrive til enhver anledning var det svært vanlig å transkribere store komposisjoner ned til en størrelse som dette. Dette er debut-cd'en for dette ensemblet. Det har kjerne blant musikere i **Oslo-filharmonien** og har allerede gjort seg kjent i kammermusikk-sammenheng. **Oslo Kammerakademi** har den fordel at de er lett bevegelig og kan spille så å si overalt i enhver sammenheng. Men det er altså selve musikken de spiller som gjør sterkest inntrykk.

Kort sagt: En herlig og forfriskende innspilling!